

MEMÒRIA D'AVALUACIÓ DE L'IMPACTE DE L'AVANTPROJECTE PRESENTAT

1) Anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació

1.A. Identificació del problema

Un dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor, tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i que ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les petites i mitjanes empreses, tal i com preveu l'article 45.5 de l'Estatut d'autonomia.

Les persones que volen emprendre un negoci i les empreses ja consolidades **han de relacionar-se de forma imprescindible amb les diferents administracions públiques**, ja sigui per intercanviar informació, fer una consulta o, també i necessàriament, per complir amb les obligacions legals i reglamentàries. Aquesta relació necessària i imprescindible, pot ser efectiva, eficient i beneficiosa per l'impuls de l'economia o pot ser una barrera important i un entrebanc pels negocis.

Tenint present que a Catalunya estem parlant que tenim 630.020¹ implantades a Catalunya, i que totes elles al llarg del seu cercle de vida es relacionen de forma constant amb l'administració ja sigui per la posada en marxa, per expandir-se, internacionalitzar-se, buscar finançament públic, etc.. és considera necessari per donar transparència i equitat a les empreses, que s'estableixin els drets i deures tant dels titular de l'activitat econòmica com, els drets i deures de les administracions públiques catalanes.

La Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, així com els successius Plans de la Finestreta Única Empresarial, ja han treballat en reduir la intervenció administrativa sobre l'activitat econòmica, i en establir algunes obligacions a les administracions públiques per impulsar un model de relació més àgil amb les empreses.

Aquesta llei ens ha permès fer un pas endavant i configurar la simplificació administrativa no com una obligació de les administracions públiques, sinó com un veritable dret subjectiu de la ciutadania, les empreses i els professionals, on s'ha demostrat, a partir del treball amb les diferents capes de l'administració que organitzativament es pot treballar d'una forma més coordinada i que amb una xarxa interadministrativa comuna ens permet facilitar la gestió dels procediments administratius, no només de l'àmbit competencial de la Generalitat, sinó també la gestió dels procediments administratius competència de les diferents administracions públiques, a les persones emprenedores, empresàries i intermediàries, al llarg de tot el cicle de vida de l'empresa.

Sent així, és important tota la feina realitzada, però davant de les noves solucions tecnològiques, es considera que és un model que pot evolucionar i establir noves fites de millora contínua.

¹ Empreses a 1 de gener del 2018. Per sectors d'activitat, grandària i condició jurídica a Catalunya. Font: Idescat, a partir del Directori central d'empreses (DIRCE) de l'INE.

El balanç del pla d'acció de la FUE del 2015-2017 ens ha demostrat que dels 240.000 dels procediments realitzats l'any 2017, el 77% d'ells s'han fet pel canal electrònic.

Per tant, tenint present que la tendència de tramitació s'ha revertit i cada vegada és més present l'ús aquest canal entre els empresaris i la societat, **el model de Finestreta Única Empresarial implementada a Catalunya cal que treballi per fer efectiva la transformació digital i prioritzi el canal electrònic** com a mitjà del model de relació tant per totes les tipologies de titulars de les activitats econòmiques com pels professionals, que realitzen tasques d'intermediació en tots els procediments administratius d'aquest tipus, cosa que fins al moment, el marc jurídic de l'any 2015 no havia aprofundit en la seva totalitat perquè les noves possibilitats tecnològiques encara eren molt recents i poc definides.

Per aquest motiu, el marc jurídic de l'any 2015 de la Finestreta Única Empresarial, ha permès la construcció del portal electrònic únic per a les empreses i la definició de l'àrea privada, però cal poder continuar avançant per **oferir una àrea privada que permeti a les empreses poder tenir una visió 360º** de l'estat de legalització de les seves activitats i dels seus establiments.

A dia d'avui, les empreses només poden conèixer des d'aquest espai autenticat, l'estat de situació de cadascun dels procediments realitzats, i aquests es situen en forma de llistat, cronològicament en funció de la data en la que s'ha enregistrat a l'administració; però en cap cas, els hi permet saber l'estat de legalització de la seva activitat en totalitat, els expedients relacionats amb aquest procediments, les inspeccions realitzades per part de l'administració, etc...

No té sentit treballar amb xarxa interadministrativa i interoperable entre administracions, si després la informació que facilitem a les nostres activitats econòmiques continua sense oferir una visió complerta, sinó parcel·lada en funció dels procediments i de l'administració amb la que s'està tractant.

En la mateixa línia, les administracions públiques competents, en el moment que realitzen les seves inspeccions sobre les activitats econòmiques no disposen d'una forma àgil i eficient d'un panell de control de l'estat de situació de l'activitat econòmica estudiada, ni de les actuacions o resolucions realitzades per part de la resta d'administracions competents sobre aquesta, que els hi possibiliti realitzar les inspeccions d'una manera més professional i sense reclamar novament a l'empresari documentació que ha estat generada per la pròpia administració o que ja ha presentat a una altra administració durant el procés de legalització.

Aquest problema detectat, ha estat generat en gran part per **l'enfocament del marc normatiu en vigor, que ha entès la relació electrònica amb les empreses com una transposició del que tradicionalment es feia presencialment i en suport paper**. De forma que, tot i ser possible la gestió electrònica de les diferents fases del cicle de vida de l'empresa, la mirada, l'enfocament, d'aquesta regulació no és digital, sinó que ha continuat sent analògica fins al moment.

Fer una transposició d'aquest tipus, sense una reflexió on es tinguin en compte totes les possibilitats digitals en origen, és un dels problemes detectats que ha comportat algunes deficiències i disfuncions per a les empreses i als professionals en la seva relació amb l'Administració i, òbviament, també als empleats públics.

Tenint present que volem treballar com administracions públiques gestionades amb dades i no amb formularis, per garantir que podem aplicar el principi d'aportar les dades tan sols una vegada amb independència de les unitats i organismes que hagin d'obtenir aquesta dada, de la gestió que n'hagin de fer, cal assentar uns criteris comuns que ho possibilitin, i que a dia d'avui són inexistents.

La compartició d'informació per part de les administracions públiques **ha estat molt limitada fins al moment**. És cert que s'ha avançat en la consulta de documents o dades interoperables que són les més demandades i que, per expedients concrets, en funció de la voluntat de les administracions implicades han permès deixar de demanar a l'interessat aquesta informació. En cap cas, s'ha abordat **una recollida d'informació única, ni una compartició de la informació disponible** d'una forma transversal per tota l'activitat econòmica i per a tots els procediments administratius que concorren.

Sense uns criteris comuns, serà impossible que parlem el mateix idioma i que com a empleats públics entenguem que estem tractant diferents administracions, una mateixa activitat econòmica o un mateix establiment, cadascun des de les nostres competències, si no definim algun tipus de codi quan ens comuniquem.

A dia d'avui un dels casos més comuns que ens hem trobat en les administracions quan ens comuniquem amb la resta d'unitats administratives competents, és identificar l'establiment, donat que com un mateix titular ha d'introduir les mateixes dades bàsiques en els diferents formularis presentats, en molts dels casos, no coincideix la definició exacta d'una mateixa adreça, agravant-se a més, si aquests no s'han fet en el mateix moment del temps.

A motiu il·lustratiu, quan analitzem dos repositoris, un procediment parla de c/església núm. 178 i un l'altre repositori parla, del carrer de l'església, 178, i en tots dos casos, coincideix que estem parlant d'un mateix establiment que exerceix una activitat econòmica d'un titular.

El motiu d'aquest problema no recau en l'oblit de l'empresari de posar exactament l'adreça, sinó que recau en què les administracions no hem treballat mai amb dades úniques. Si només li demanem a l'empresari les dades bàsiques i comunes per a tots els procediments, només una vegada, i deixem de fer com fins ara, que li demanem que les vagin repetint en cadascun dels procediments; aconseguirem compartir aquestes dades facilitades, i per tant, en aquest exemple, l'adreça serà la correcta per a tots, amb independència que sigui c/església núm. 178 o carrer del carrer de l'església, 178.

Si no afrontem aquest problema, davant de les obligacions d'interoperabilitat que restem obligats a realitzar, sempre caldrà que en el millor dels casos, es realitzi un anàlisi previ per part d'una persona de l'administració, per poder determinar i ajuntar procediments, per molt obvi que entenguem que és la mateixa adreça encara que estigui de manera diferent escrita. Mai podrem realitzar una sistematització, encara que siguin casos tant flagrants com l'exposat, i farà inviable el model de relació amb les empreses, tenint present només la quantitat de procediments que entren anualment per la Finestreta Única Empresarial, i per tant, la multitud de casos a analitzar.

Per aquesta raó, per aconseguir que les administracions puguin treballar amb dades úniques, cal també, que canviem el model de tramitació que tenim fins ara amb les empreses. Hem d'establir els mecanismes que assegurin la recollida digital de dades en origen garantint que tan sols s'aporta una vegada. Si no assegurem aquesta transformació dels procediments i continuem tramitant els procediments tal i com ho fem fins ara, d'un en un, continuarem mantenint dades duplicades.

D'aquesta manera, davant d'aquests nous reptes que creiem que les administracions han d'afrontar i que permetrà també una simplificació administrativa i una transformació dels sistemes tecnològics que actualment s'utilitzen, **cal definir entre les diferents capes de l'administració com ha de ser aquest model de governança** i com s'aprofiten les solucions tecnològiques corporatives tant de la Generalitat de Catalunya com del món local, per afrontar aquest nou model organitzatiu.

En la mateixa línia, si volem que Catalunya encapçali les primeres posicions de competitivitat empresarial a Europa, cal que aquest model de relació català, estableixi quines són les seves prioritats empresarials per als propers anys així com un marc jurídic que redueixi la barrera administrativa per tot allò, que es consideri estratègic o prioritari pel país i, propiciï l'entrada de talent i noves empreses estrangeres a Catalunya.

El fet de posar el focus en les empreses, durant aquest anys en que hem desenvolupat els diferents plans d'acció de la FUE, ens ha permès treballar conjuntament amb elles, i ens ha permès, adquirir un coneixement profund i detallat de les seves necessitats i una de les que se'ns ha exposat, és la necessitat de reduir al màxim els terminis dels procediments que afecten les activitats amb més impacte per tal de ser el més àgils possible i evitar perdre la inversió que aquesta empresa vol realitzar, sempre i quan sigui respectuosa amb el marc jurídic vigent.

Per tant, una vegada establerts els problemes detectats en el model de relació de les empreses catalanes amb l'administració, també s'han detectat problemes **en la regulació de l'activitat econòmica i l'estandardització dels règims d'intervenció.**

En la mateixa línia de l'establert anteriorment, la Llei 16/2015, de simplificació administrativa, va estandarditzar el règim d'intervenció de la posada en marxa del 75% dels establiments on s'exerceix una activitat econòmica, aplicant els règims de declaració responsable i comunicació, però va quedar pendent encara un 25%, que per motius de regulació sectorial no va ser possible incloure en una primera fase.

Els ajuntaments, en aquests casos, com a administració competent sobre aquests, estableixen quin és el règim d'intervenció que apliquen. De forma que una mateixa activitat amb un mateix risc pot tenir un règim diferent en funció del municipi on s'ubiqui.

A més, l'evolució de l'activitat econòmica i de les noves tecnologies de la informació i la comunicació propicien **l'aparició de noves activitats econòmiques que no estan regulades per cap normativa** i és necessari per tant, analitzar-les conjuntament i definir quin és el règim d'intervenció a aplicar en cada cas.

Adicionalment, davant una activitat de nova aparició, no sempre és fàcil establir el risc i la perillositat d'aquesta activitat, i per tant, els treballadors públics consideren que cal poder determinar un règim d'intervenció de forma més consensuada amb la resta d'ajuntaments, per tal de donar garanties jurídiques també als operadors i a la vegada ser més eficients en la gestió dels recursos.

L'experiència durant el pla d'acció FUE 2015-2017, que ha treballat de forma intensa per tal que els ajuntaments s'adherissin a la Finestreta Única Empresarial, ha demostrat que establir un marc jurídic estàndard per a tots els ajuntaments, ofereix transparència al sector empresarial però alhora ofereix garantia jurídica a les 947 administracions locals de Catalunya. Però com s'ha dit anteriorment, igual que s'ha fet amb els annexos de la llei, cal poder incloure aquest 25% de l'activitat econòmica, davant de la inexistència d'aquest marc jurídic actual, ja que els Ajuntaments on es vol implantar aquella activitat es troben amb la necessitat d'indicar quin és el règim d'intervenció que caldria aplicar, en base a l'avaluació del risc que suposa per la seguretat i salut de les persones, el medi ambient o la protecció dels consumidors.

A títol il·lustratiu, podem prendre com exemple l'activitat de room scape que ha aparegut recentment. Aquesta activitat es desenvolupa en un recinte tancat on hi diferents sales temàtiques

en les que han de superar determinades proves en una durada de temps concret per tal de poder activar el mecanisme que permet obrir les diferents sortides de la sala. És doncs, una activitat lúdica, de pública concurrència que té impacte en la seguretat i salut de les persones que hi participen i per tant, han de portar-se a terme tres actuacions:

1. Avaluar-se tècnicament el risc que pot suposar la seva realització a partir d'uns paràmetres objectius.
2. Determinar el règim d'intervenció que ha d'aplicar l'administració pública.
3. Establir els requisits tècnics que han de complir els titulars.

Si cada Ajuntament, de forma individual, ha de realitzar les tres actuacions anteriorment indicades, a banda, de tenir un efecte multiplicador en la quantitat de recursos públics que s'empren per fer aquesta avaluació, el resultat serà diferent en cada Ajuntament, de manera que, una mateixa activitat, amb un mateix risc objectiu, podrà acabar amb un tractament diferent.

Aquest treball col·laboratiu amb els ajuntaments ha posat en evidència també que, **el règim d'intervenció de declaració responsable no s'entén com un règim que els hi possibiliti d'una forma còmoda, poder realitzar les seves inspeccions**. Tal i com estableix la normativa bàsica, aquesta declaració no s'acompanya de cap documentació tècnica i per tant, l'administració només posseeix informació administrativa d'aquestes a l'hora de programar els plans d'inspecció i verificació anuals, no disposa de cap tipus d'informació tècnica.

Considerant que la llei 16/2015, de simplificació administrativa estableix que les empreses que resten sotmeses al règim de declaració responsable, han de declarar que disposen d'un certificat tècnic signat per un tècnic competent; però que el fet que aquest certificat tècnic no es pugui adjuntar a la declaració, no ajuda a realitzar les tasques de control a posteriori que realitzen els ajuntaments sobre aquestes.

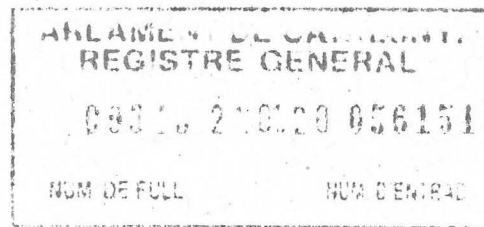
Els representants tècnics del món local no entenen que ja que les empreses disposen del certificat aquest no es pugui presentar a l'administració, i per tant, consideren que caldria buscar una alternativa a aquesta problemàtica detectada.

En el cas particular de l'ajuntament de Barcelona, aquest règim de declaració responsable a més, genera certs dubtes amb la Carta Municipal i la classificació de les activitats detallada ens els annexos de la seva Ordenança Municipal d'intervenció sobre les activitats (OMAIIA), motiu pel qual aquest ajuntament a dia d'avui, encara resta pendent d'adherir-se al projecte de la FUE.

La Carta Municipal de Barcelona no reconeix el règim de declaració responsable per cap activitat econòmica i, per un conjunt d'activitats, l'ajuntament de Barcelona regula un model de comunicació prèvia amb croquis, sense la necessitat de presentar ni disposar d'un certificat tècnic signat per un tècnic competent, en la línia del que la llei 16/2015, de simplificació administrativa determina en el seu article 13.

Davant d'aquesta singularitat i de la importància de que l'ajuntament de Barcelona esdevingui un referent en model de finestra única, creiem que també un canvi normatiu en aquest aspecte que determini les condicions d'aquesta administració, o un canvi en el règim d'intervenció de certes activitats o reducció de la documentació annexa a presentar per part de l'empresari, en el cas particular d'aquest municipi, també poden ajudar i propiciar l'adhesió.

Així mateix, també s'ha identificat que **el pagament de les taxes associades a un tràmit** no sempre es pot fer electrònicament. És evident, que la plena aplicació de l'administració electrònica només

serà totalment efectiva si totes les fases de la tramitació es poden realitzar de forma electrònica, incloent el pagament de les taxes, i per aquesta raó entenem que el marc normatiu també cal que ho detalli per tal que totes les administracions implicades treballin en oferir passarel·les de pagament que possibilitin a les empreses fer el pagament a distància.

Finalment, s'han detectat problemes **en el control sobre les activitats que exerceixen les administracions públiques catalanes.**

L'article 7 de la Llei 16/2015, de simplificació administrativa, que regula de forma general el procediment d'esmena de defectes o mancances de requisits legals, ha generat problemes interpretatius en el moment de la seva aplicació per part de les administracions públiques catalanes degut als següents aspectes:

1. Detalla de forma insuficient les diferents passes a realitzar.
2. No preveu una tipificació d'infraccions que permeti als ajuntaments poder imposar sancions, en funció de les deficiències detectades i sense que s'hagi de paralitzar l'exercici de l'activitat. A títol il·lustratiu, no és el mateix unes deficiències de tipus administratiu en la complementació del formulari o no disposar del certificat tècnic en una activitat subjecta a declaració responsable que unes deficiències de tipus tècnic detectades en l'activitat que s'està realitzant i que poden ocasionar un perjudici tant a les persones clientes com a l'edifici on s'empara.
3. No es defineix el que es considera modificació substancial o no d'una activitat.

Els punts que hem detallat són aspectes essencials que es considera necessari de solucionar, tenint present que les activitats regulades per aquesta llei són les més comuns en el territori i per tant, aquests problemes de gestió i d'interpretació administrativa, són comuns en totes les administracions catalanes.

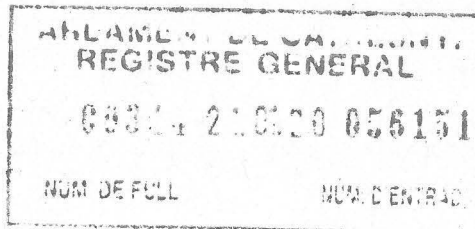
Per aquest motiu, també es considera necessari clarificar els procediments de control ex-post actualment existents i preveure de forma supletòria un règim sancionador que ajudi d'una forma eficaç al compliment dels requisits que la normativa preveu.

1.B. Establiment dels objectius

En vista dels problemes als que s'ha fet referència a l'apartat anterior, els objectius principals de la iniciativa de caràcter general serien:

a) Establir els **drets i deures del model de relació entre l'activitat econòmica i les administracions públiques catalanes** per tal de garantir la màxima transparència del model de relació, deixant clara la definició dels drets i deures de cadascuna de les parts, definició que permetrà treballar de forma concisa -individualment a les parts- per tal d'assolir les fites comunes establertes, i conseqüentment contribuirà a reduir la barrera administrativa i possibilitar l'impuls de l'economia i la posada en marxa de nous negocis a Catalunya.

En la mateixa línia, per a un col·lectiu específic de l'activitat econòmica, cal avançar en l'ús del canal electrònic com a model de relació. A Catalunya, els autònoms tenen un gran pes dintre de l'activitat econòmica i és essencial que un dels objectius sigui establir, en el marc jurídic de la Finestreta Única

Empresarial, les obligacions d'ús del canal electrònic a aquests titulars de les activitats, per tal que es puguin beneficiar de tots els instruments del model de relació.

b) Si treballem en aquesta línia, **cal definir la relació digital entre els titulars de les activitats econòmiques i les administracions públiques catalanes i els nous instruments que la Finestreta Única Empresarial ha d'incorporar**, per tal d'assolir fer possible el digital per defecte, o digital des de l'origen i no com a transposició del funcionament analògic, establert fins ara.

Parlar de digital en l'origen permet oferir l'empresari una visió 360º de la informació que les diferents administracions públiques tenen d'ell i poder ensenyar-li una classificació dels seus establiments conjuntament amb els registres associats a cadascun d'ells.

Oferir aquesta visió ha de ser un dels objectius principals d'aquest avantprojecte per tal de reduir la dedicació administrativa per part dels titulars i els seus intermediaris durant la posada en marxa d'una activitat econòmica, però alhora com a mecanisme d'eficiència de les administracions implicades, ja que permetrà que les dades dels seus titulars sempre siguin les correctes i les darreres facilitades per part d'ells, no quedant mai, dades obsoletes.

Per aquest motiu, cal poder dotar jurídicament -a la Finestreta Única Empresarial- d'aquells instruments tecnològics que ens possibilitin aglutinar les dades obtingudes digitalment i construir les peces necessàries que donin sentit a cadascuna de les dades quan es visualitzen en conjunt i se li ensenyin a l'empresari en la seva àrea privada.

Si assolim aquestes noves fites proposades, permetrem a les empreses tenir el control de les seves dades i conèixer en tot moment qui les té i quin ús en fa. I en el moment que li podem ensenyar aquestes dades a l'empresari, per l'altra banda, també permetrem a les diferents administracions públiques tenir un panell de control de les activitats econòmiques implementades en els diferents municipis d'una forma àgil.

Si les administracions obtenen el control de les activitats d'una forma fàcil, aquestes podran evolucionar i prestar serveis més "*user-friendly*", donat que emprar les dades i les noves tecnologies, els hi possibilitarà reduir la complexitat dels processos, així com, compartir transversal i verticalment el coneixement per trencar les sitges d'informació i evitar duplicitats i incoherències.

c) Impulsar un marc jurídic transversal que permeti **un canvi de model de treball de les administracions públiques catalanes, per passar a gestionar dades**, aplicant el principi d'aportar les dades tan sols una vegada. Aquesta forma de treball, que comporta realitzar l'aportació de dades de forma unificada per tal que les dades comunes als diferents procediments només es donin una única vegada, ha de millorar la relació amb les empreses. Es basa en la definició d'uns elements comuns que permetin l'estandardització de les dades i en la identificació unívoca de qualsevol establiment del territori.

En aquesta línia, com hem anat mencionant, posem en valor la riquesa que aporta el canvi de la visió tradicional de l'expedient format per formularis, documents,... a una visió on la dada és el centre i el propietari d'aquestes dades, -el titular de l'activitat-, és qui en té en tot moment el control d'aquestes, pot visualitzar-les, actualitzar-les,...

Si volem gestionar dades, cal assentar uns criteris d'estandardització, que ens permeti poder identificar les dades, i alhora identificar l'establiment, ja que ens permetrà vincular procediments a una mateixa localització. És evident que en un procés d'estandardització sempre hi ha algun matís

que es perd, però també és cert que el bé comú que protegim és molt més important, ja que la relació amb les empreses s'incrementa en qualitat i eficiència.

Per aconseguir aquesta fita, **cal transformar la manera vigent de tramitar els procediments**, possibilitant que aquesta tramitació es realitzi de forma unificada i per tant, les dades comunes als diferents procediments només es donin una única vegada.

D'aquesta manera, per una banda podem simplificar els tempos destinats a la complementació dels diferents procediments per part de l'empresari, ja que les dades bàsiques o comunes només es posaran una única vegada, encara que siguin 5 procediments diferents els que s'hagin de tramitar, i alhora; si al llarg del cicle de vida de l'empresa, cal que l'empresari es torni a relacionar amb l'administració, podrà conèixer quines dades l'administració posseeix d'ell i podrà d'una forma fàcil i àgil actualitzar-ne aquelles que hagin quedat obsoletes.

d) Per assegurar que el nou model s'implanta amb èxit, **ens cal una governança del mateix que asseguri el treball en xarxa i la implicació de tots els actors**, tant dels clients externs, empreses, intermediaris, professionals, institucions representants d'aquests col·lectius..., com de les persones treballadores de les diferents administracions públiques que tenen el coneixement dels aspectes que els preocupen i que cal millorar. Aquesta governança ha de permetre no tan sols compartir les dades, sinó els esquemes i les definicions d'aquestes dades. S'han d'estandarditzar i homogeneïtzar uns camps d'informació bàsics que tinguin el mateix significat per a tots els actors i, a la vegada, s'ha de definir un llenguatge comú que permeti entendre'ns. És evident que en un procés d'estandardització sempre hi ha algun matís que es perd, però també és cert que el bé comú que protegim és molt més important, ja que la relació amb les empreses s'incrementa en qualitat i eficiència.

e) Establir un **marc jurídic pels projectes empresarials estratègics per a Catalunya** que treballi per la reducció dels terminis dels diferents procediments, la proactivitat de la tasca de l'administració i estableixi les obligacions de totes les administracions implicades davant d'aquesta tipologia de projectes.

f) **Continuar avançant en l'estandardització dels règims d'intervenció** establerts per les administracions públiques catalanes relacionats amb l'emplaçament del negoci o l'establiment empresarial, buscant la fórmula de simplificar els règims d'intervenció mínima establerts fins ara si és possible i per una altra banda, estandarditzant els règims d'intervenció per la posada en marxa d'un establiment i la documentació tècnica adjunta requerida amb aquests procediments, de totes aquelles activitats que tenen una regulació sectorial de l'activitat, però que no regulen l'establiment físic, o per aquelles activitats de nova aparició.

D'aquesta forma, l'obertura dels establiments es regula a través del règim de comunicació amb aportació d'un certificat tècnic i, en cas que sigui necessari per la dimensió o capacitat dels establiments, s'ha d'aportar també un projecte tècnic per tal de disposar d'una descripció tècnica més acurada del compliment normatiu d'aquesta activitat per tal de protegir l'interès general.

g) Establir la **intervenció mínima** de l'administració en aquells supòsits d'activitats econòmiques que ja estan implantades, però que realitzen **modificacions de caràcter substancial** de les condicions en que es duen a terme, així com per aquelles activitats que volen realitzar una transmissió d'activitat per canvi de titular, que cal també definir i clarificar quina és la intervenció de l'administració per tal

de poder donar garanties als operadors econòmics i seguretat jurídica a totes les administracions implicades.

i) Clarificar els procediments de control ex-post actualment existents i preveure de forma supletòria un règim sancionador que ajudi d'una forma eficaç al compliment dels requisits que la normativa preveu.

Es considera necessari definir el règim sancionador supletori, així com la previsió de les multes coercitives, per les activitats econòmiques, d'acord amb la nova normativa bàsica de procediment administratiu comú, establerta respectivament a les Lleis 39/2015, d'1 d'octubre i 40/2015 de l'1 d'octubre.

1.C. Identificació de les opcions de regulació

a) L'opció de no fer res o mantenir la situació actual

La primera possible solució alternativa és la de no fer res en l'àmbit regulatori i no regulatori, mantenint la situació actual; cosa que entenem que no és una bona solució vist que a dia d'avui no es garanteix que totes les tipologies d'empreses amb uns riscos semblants instal·lades a Catalunya, els règims d'intervenció dels procediments relacionats amb la seva activitat siguin iguals, i a més no es garanteix que puguin relacionar-se electrònicament amb totes les administracions públiques, i per tant puguin veure reduïts els temps de preparació i resposta dels procediments administratius que resten obligats a fer.

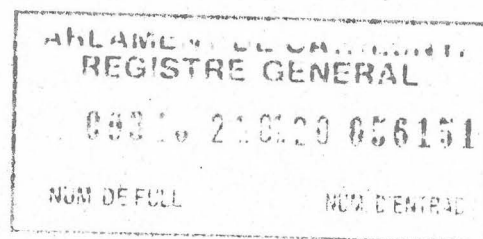
És a més, que aquesta solució de no fer res, impossibilita que totes les administracions puguem treballar de forma conjunta en oferir solucions tecnològiques que redueixin les càrregues administratives sobre les empreses, i possibilitar donar les dades necessàries per la legalització d'una activitat un sol cop.

Aquesta opció, per tant no permet incrementar l'eficiència de la gestió i tampoc beneficia a les administracions públiques, vist que les deficiències detectades i l'heterogeneïtat, tant en el procediment administratiu, com en la gestió i tramitació dels procediments d'activitat econòmica, que hem mencionat anteriorment, perjudica a la totalitat de les administracions públiques catalanes competents en matèria d'activitat econòmica.

En la mateixa línia, tampoc permetria un desenvolupament tecnològic alineat en benefici de les empreses, donat que davant de la inexistència d'un marc jurídic que ho instrumenti, la connexió de les diferents bases de dades passarà a ser voluntari i heterogeni, ocasionant que les administracions deixin d'interoperar de forma eficient en benefici de la societat, encara que les tecnologies de la informació i comunicació ja ho possibilitin.

b) Alternatives no normatives

En segon lloc, caldria avaluar la possibilitat d'actuar a partir d'alternatives no normatives, com l'autoregulació, aplicant bones pràctiques en els diferents sectors d'activitat o fent actuacions de difusió i divulgació entre les diferents administracions públiques i els seus treballadors, definir

ordenances tipus que estandarditzin la intervenció administrativa per tal que els ajuntaments puguin aprovar-les, i oferir solucions estàndards tecnològiques per tal que els ajuntaments puguin adoptar-les.

Aquesta opció també es considera insuficient per poder assolir els objectius detallats, ja que són solucions que poden enfocar-se en accions de divulgació del model de la FUE, i l'estratègia dels projectes tecnològics que es podrien desenvolupar, però que en cap cas, ens permetrà reduir l'heterogeneïtat d'implantació de les solucions i connexions que poden fer efectiva la reducció de les càrregues administratives, ja que depenen en tots els casos de la voluntat de cada administració d'incorporar-les o no i de la implicació per facilitar la tramitació administrativa a les empreses.

De fet, el projecte de la FUE es va iniciar al 2011 i durant uns anys va intentar avançar amb aquest tipus d'actuacions no normatives i el grau d'avenç del projecte va ser molt limitat, per tant, l'experiència ens indica que si no hi ha una norma que estableixi uns objectius comuns, la cooperació i les prioritats de les administracions poden ser diferents, tenint present el nombre d'administracions públiques competents afectades, -que només el nombre dels ajuntaments catalans es superen els 900-, i que en aquest cas particular, tots ells a més, presenten estructures tecnològiques i organitzatives molt diferents, tenint present la distribució de població que engloben, motiu pel qual es considera complex poder abordar un projecte tant ambiciós amb aquesta alternativa reguladora.

c) L'opció normativa preferida

D'aquesta manera, per tal de poder assolir els objectius assenyalats de forma efectiva, i en base a la valoració general dels resultats obtinguts per la consulta prèvia, considerem que l'opció preferida és la regulació normativa i, en concret, degut a l'impacte d'alguns dels canvis proposats, és necessari que aquesta regulació s'instrumenti mitjançant una modificació amb rang de llei, per tal que afecti a totes les administracions catalanes en els procediments de les activitats econòmiques. A continuació es recullen els aspectes més generals que entenem que caldria regular:

i) Fer efectiva la reducció de les càrregues administratives i la interoperabilitat entre les administracions implicades en els procediments administratius d'activitats econòmiques per tal de possibilitar que les dades es donin una única vegada i possibilitar la tramitació unificada, com a procediment integrador i eficient de gestió administrativa.

Per tal d'aconseguir la integració del servei és important establir diferents línies d'actuació :

- És important que tant l'entrada dels expedients d'activitat econòmica per part dels empresaris es realitzin a través del portal electrònic únic per a les empreses (Canal Empresa), com que les notificacions i comunicacions de tots els nivells d'Administració amb els empresaris, també sigui a través d'aquest canal, i per tant puguem facilitar una visió 360º als titulars de les activitats econòmiques.

- Cal que Canal Empresa, igual que permet conèixer i fer la gestió dels tràmits dels tres nivells d'administració: estatal, autonòmic i municipal, cal que des de l'àrea privada de l'empresa, també integri la informació dels informes i resolucions expedits per cadascuna de les unitats que tenen

competència sobre aquella activitat, sense que això recaigui en una càrrega administrativa a l'empresari.

- Definir el directori d'empreses i establiments i de les funcions de l'àrea privada de l'empresa amb la obligació de la informació de les taxes i de possibilitar el pagament electrònic d'aquestes.

ii) Per aquesta raó, a banda de definir les instruments necessaris de la Finestreta Única Empresarial que ens possibiliti treballar amb dades i no amb procediments, cal que es defineixi un model de governança que possibiliti la coordinació interadministrativa entre els diferents nivells de l'administració, creï els protocols de coordinació per fer efectiu el model FUE i el treball de gestió de dades, i finalment, vetlli pel seu compliment per part de tots els actors implicats.

iii) També, la mesura en que es volen impulsar els projectes empresarials estratègics, agilitzant la tasca administrativa, cal poder dotar-ho de la cobertura jurídica necessària per donar garanties i transparència a totes les oportunitats de transformació que es presentin i en aquesta línia, es considera que una regulació normativa és la única opció que pot establir uns criteris transparents i garantir l'equitat d'oportunitats.

iv) Respecte a l'estandardització dels règims d'intervenció per l'obertura d'un establiment que exerceix una activitat econòmica, així com per l'estandardització dels règims d'intervenció d'activitats de nova aparició no regulades per altres normatives, com ja hem mencionat anteriorment entenem que aquesta opció normativa és la que ofereix més garanties per poder assolir-se.

v) Respecte a les activitats econòmiques que ja estan implantades a Catalunya, però que necessiten realitzar modificacions de caràcter substancial de les condicions en que es duen a terme, així com per aquelles activitats que volen realitzar una transmissió d'activitat per canvi de titular, s'ha de regula la intervenció mínima de l'administració per aquests supòsits.

vi) Finalment cal estandarditzar i detallar de forma més exhaustiva els procediments de control ex-post actualment existents i preveure de forma supletòria un règim sancionador que ajudi d'una forma eficaç al compliment dels requisits que la normativa preveu.

Es considera necessari definir el règim sancionador supletori, així com la previsió de les multes coercitives, per les activitats econòmiques, d'acord amb la nova normativa bàsica de procediment administratiu comú, establerta respectivament a les Lleis 39/2015, d'1 d'octubre i 40/2015 de l'1 d'octubre.

2) Anàlisi de l'impacte de les opcions considerades

2.A. Informe d'impacte pressupostari

a) Impacte sobre l'Administració de la Generalitat

La Generalitat de Catalunya té atribuïdes competències en matèria d'habilitació de les activitats econòmiques. Dins d'aquest àmbit competencial, l'Oficina de Gestió Empresarial té l'encàrrec d'implantar la Finestreta Única Empresarial amb l'objectiu principal d'impulsar la simplificació en els procediments d'activitat econòmica per tal de reduir les càrregues administratives. La iniciativa legislativa que es proposa per atendre aquest encàrrec té impacte a tres nivells:

- a **nivell organitzatiu**, ja que comporta un canvi en la forma de treballar i de gestionar, per tant l'OGE continuarà impulsant la gestió del canvi a totes les unitats afectades en col·laboració amb les àrees d'organització dels diferents Departaments de la Generalitat, que són les unitats clau per fer efectius els processos de transformació com el que planteja aquesta llei

- a **nivell de recursos humans**, ja que la hauran de reorganitzar-se els recursos que deixaran de gestionar els procediments de la forma tradicional per passar a gestionar les dades i a la vegada sorgeixen tasques noves per garantir l'estandardització i la qualitat de les mateixes. Aquests canvis en les tasques a desenvolupar pels recursos humans s'assumiran amb els recursos de què disposi en cada moment el Departament d'Empresa i Coneixement.

- a **nivell de les tecnologies de la informació**, ja que requereix evolucionar els sistemes informàtics actuals per assolir tant la tramitació electrònica com l'intercanvi de dades. Aquestes millores tecnològiques es finançaran amb els recursos de que disposi el Departament d'Empresa i Coneixement.

Cal recordar que dins el marc dels plans FUE 2011-2014 i 2015-2017 que s'han portat a terme, l'Oficina de Gestió Empresarial ha fet diversos informes on s'ha destacat la necessitat de que les eines tecnològiques tinguin present l'evolució del model de relació futur amb l'empresa. Només així, es pot fer efectiva una administració més àgil i possibilitar la tramitació electrònica per a les empreses, atenent les necessitats específiques d'aquest perfil professional.

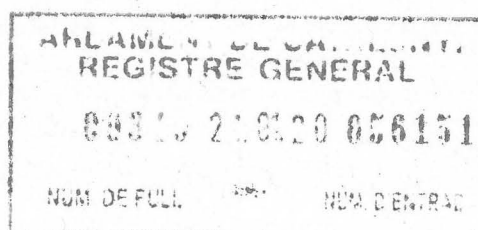
La nova norma eleva a rang de llei la línia evolutiva que ja s'estava portant a terme des del 2011 mitjançant el primer Pla director dels sistemes d'informació de la Finestreta Única Empresarial. Per aquest motiu, la oportunitat d'aprovació de la norma manté i reforça –per als propers anys– l'estratègia evolutiva de les solucions tecnològiques que s'ha tingut fins ara i que ja s'ha anat informant al llarg d'aquest temps.

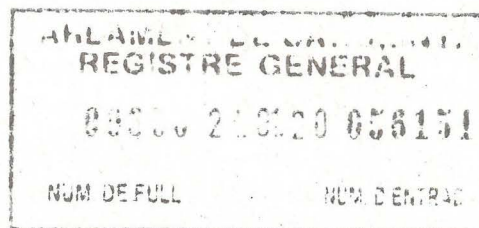
En aquest sentit, cal entendre que l'evolució de les solucions tecnològiques que la FUE disposa actualment sempre suposarà una inversió i uns costos d'implantació i desplegament. Però alhora són imprescindibles tant per a l'evident benefici dels titulars de l'activitat econòmica en a la seva relació amb l'administració, com per a la mateixa administració, en incrementar l'eficàcia i eficiència en la gestió.

L'alternativa de no evolucionar els sistemes d'informació representa mantenir els procediments administratius actuals i malgrat no requereix cap inversió, tampoc aporta els nous beneficis d'aquest Pla FUE als titulars de les activitats econòmiques i a les administracions públiques.

L'import econòmic requerit per a la inversió i implantació de les solucions tecnològiques previstes a l'avantprojecte de llei és de 3.660.000 €, distribuït pels conceptes i anualitats descrites al quadre que hi ha a continuació.

Cal dir, però que el pluriennal previst d'inversió TIC per al Departament per als propers anys 2019-2022 inclou 800.000€ destinats al Pla FUE, motiu pel qual els requeriments de finançament pluriennal sumen finalment 2.860.000€.

	2019	2020	2021	2022	Total
Evolutius 2019-2022	200.000 €	980.000 €	930.000 €	600.000 €	2.710.000 €
Oficina Tècnica Pla FUE		150.000 €	150.000 €	150.000 €	450.000 €
Infraestructures i llicències		100.000 €	200.000 €	200.000 €	500.000 €
TOTAL	200.000 €	1.230.000 €	1.280.000 €	950.000 €	3.660.000 €
Inversió ja inclosa al pluriennal CTTI 2019-2022	- 200.000 €	- 250.000 €	- 250.000 €	- 100.000 €	- 800.000 €
Import pluriennal addicional a tramitar	- €	980.000 €	1.030.000 €	850.000 €	2.860.000 €

b) Impacte sobre les administracions locals i, en particular, sobre el règim especial del municipi de Barcelona.

La iniciativa legislativa afecta a les administracions locals ja que continua el treball i les fites establertes amb la Llei 16/2015, de simplificació administrativa, d'homogeneïtzació i estandardització de la intervenció administrativa local a tot el territori; però es considera que aquesta aprovació normativa té impacte positiu sobre l'organització i el personal d'aquestes, ja que els hi permetrà fer un pas endavant en la forma de treballar, passant a ser administracions gestionades amb dades, i per tant també, en benefici del control ex post que aquestes administracions han de realitzar sobre l'activitat econòmica que s'implanta en el seu territori, ja que la clarificació de preceptes als efectes de facilitar el compliment de la normativa i evitar els incompliments més habituals, hauria de reduir el nombre d'inspeccions que han de dur a terme les administracions locals.

En relació a l'impacte pressupostari, aquesta aprovació normativa té un impacte, vist que cal possibilitar la tramitació electrònica a les empreses i la interoperabilitat de les dades, i no pas amb formularis, que és el model que actualment utilitzen les diferents administracions.

No obstant això, creiem que davant de l'obligació imposada per la Llei 39 i 40/2015 que obliga a les administracions a possibilitar la tramitació electrònica a les persones jurídiques, i tenint present per tant, que actualment les administracions locals estan construint i implementant les solucions tecnològiques, és el moment idoni per conèixer aquestes necessitats i fer possible també aquestes connexions, sense que hagi de recaure després en impactes pressupostaris annexos.

És a més, que en aquesta línia i tal i com ja es va fer en el seu moment amb l'entrada en vigor de la Llei 16/2015, de simplificació administrativa, l'Administració de la Generalitat de Catalunya, per mitjà del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, que té adscrit el Consorci AOC, ha portat a terme el desplegament tecnològic corresponent per facilitar a les administracions locals l'accés a la tramitació electrònica emprant el catàleg de serveis de dit Consorci, el qual ja ha possibilitat a partir de l'entrada en vigor de la Llei de simplificació, que d'una forma ràpida el 97% dels ajuntaments hagi donat compliment a les exigències sobre tramitació electrònica previstes a la Llei 39/2015 i Llei 40/2015, abans del termini transitori establert en l'octubre 2018.

En la mateixa línia, des de la Diputació de Barcelona com des de la Diputació de Tarragona, també s'ofereixen solucions tecnològiques corporatives per donar suport als ens locals, i que a dia d'avui ja són operatives i ofereixen els tràmits de la finestra única empresarial, gràcies al Conveni Marc

entre l'Administració de la Generalitat, del Consorci AOC, les 4 Diputacions i l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya, signat el 17 de setembre del 2015, per impulsar la implantació de la finestreta única empresarial als ens locals de Catalunya, i que ha permès treballar de forma alineada i conjunta durant tots aquests anys.

Respecte el cas particular de l'ajuntament de Barcelona, com ja hem mencionat anteriorment és un ajuntament que a dia d'avui no està encara adherit a la FUE però que donat que és un municipi que aplega a 1.604.555 habitants i és el municipi més abundant en activitat econòmica, és molt important per al projecte FUE la seva adhesió i implantació.

Per tal de fer possible l'adhesió de l'ajuntament de Barcelona al projecte de la FUE la Comissió de la FUE Local -dins del Conveni Marc mencionat anteriorment-, en la seva sessió del 02 de març del 2018 va acordar la creació d'un grup de treball mixt Generalitat/Ajuntament de Barcelona. Aquest grup ha estat treballant per possibilitar l'adhesió i desplegament de la Finestreta Única Empresarial a l'Ajuntament de Barcelona en el termini més curt possible, tenint present la singularitat d'aquest ens local.

Des d'aquesta data, s'ha estat treballant conjuntament, en la definició de les necessitats jurídiques, tecnològiques i organitzatives per fer possible aquest canvi de model i s'han ofert les diferents possibilitats per part de l'Oficina de Gestió Empresarial i les eines corporatives facilitades pel Consorci AOC, per tal de reduir al màxim l'impacte en aquests 3 àmbits exposats, tenint present l'estructura d'aquest ajuntament i les solucions tecnològiques.

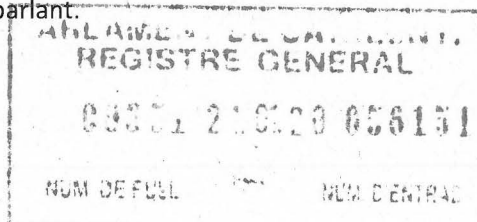
Ara bé, tot i la tasca tècnica realitzada, no ha estat possible aconseguir la seva adhesió però que entenem que aquesta nova definició dels règims d'intervenció definits en l'articulat, així com el desplegament tecnològic que l'ajuntament, internament està realitzant per transformar-se en electrònic, han de propiciar que sense un sobre cost de la posada en marxa de les seves eines tecnològiques, aquest ajuntament esdevingui FUE i ofereixi al seu teixit empresarial tots aquests serveis que la FUE actualment ja presenta, així com els nous serveis que es volen desenvolupar.

2.B. Informe d'impacte econòmic i social

Aquest nou marc jurídic està pensat per estimular l'activitat econòmica i, per tant, si es compleixen els objectius previstos, hauria de beneficiar a la totalitat dels operadors econòmics del nostre país, vist que la millora en la interoperabilitat i l'accés electrònic dels procediments administratius que es volen recollir, tenen incidència no només en l'inici d'una activitat, sinó durant tot el seu cercle de vida.

És per tant, que amb l'agilització de les dades, amb la visibilitat de l'estat de situació dels establiments d'una mateixa empresa, a través de l'àrea privada de l'empresa del portal electrònic únic; els operadors econòmics poden tenir una relació molt més directa, transparent i eficient amb l'administració.

Finalment, tenint present que aquesta proposta vol impulsar els projectes empresarials estratègics a Catalunya, es considera que aquest instrument administratiu és l'adiant per impulsar la transformació de la realitat, essent així, un model de desenvolupament. El tractament dels projectes estratègics són la palanca que permet passar de l'estratègia a l'acció, buscant la generació d'impactes i transformacions reals que siguin d'interès general per a Catalunya, i també per aquelles parts del territori no tant desenvolupades econòmicament parlant.

2.C. Informe impacte normatiu en termes de simplificació i reducció de càrregues administratives

a) Impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa, i des de la perspectiva de la simplificació i la reducció de càrregues administratives per a les empreses i els ciutadans.

Tal i com ja s'ha exposat, la gran majoria d'objectius i propostes desenvolupades en aquesta proposta normativa van destinades a fer efectiva la corresponent reducció de les càrregues administratives per a les empreses i els ciutadans, possibilitant a més, que la relació amb l'Administració, entesa com la totalitat d'elles, es realitza d'una forma transparent i completa.

Alhora, cal posar en relleu els avantatges que la tramitació unificada i la gestió amb dades ha d'introduir en benefici de les empreses i, que sense haver-se implementat, es considera que podrien ser els següents:

- Es facilita en un únic punt tota la informació sobre les diferents tramitacions necessàries per iniciar o exercir una activitat econòmica, reduint el temps que ha de dedicar el titular de l'activitat a aquesta tasca.
- El titular de l'activitat aporta només les dades imprescindibles per impulsar els procediments necessaris per iniciar o exercir l'activitat de les diferents administracions públiques. A més, garanteix que només s'aporten una vegada les dades i els documents, amb independència que la mateixa dada o el mateix document el necessitin o demanin diferents administracions.

De forma que es redueix el cost de les càrregues administratives que els titulars de les activitats suporten, al reduir-se el temps que han de dedicar actualment a omplir diversos formularis i a aportar la documentació.

- A mig termini ha de suposar la revisió de la coherència global de la tramitació dels procediments relacionats amb tot tipus d'activitats econòmiques, tant des de la perspectiva de la normativa com dels processos interns de tramitació, i ser el punt de partida per formular canvis per a la seva millora.

Així mateix, s'entén que la clarificació de preceptes per facilitar el compliment de la normativa i evitar els incompliments més habituals actualment hauria de reduir el nombre d'inspeccions i sancions que suporten les activitats econòmiques.

b) Impacte sobre l'ordenament jurídic vigent, i des de la perspectiva de la simplificació normativa (normativa que resultaria modificada o derogada).

- En el nivell legal, es modificaria la Llei 16/2015 per preveure la transformació de la relació de l'empresa amb l'administració, esdevenint administracions gestionades amb dades i que possibilitarà també el treball ja iniciat amb la Llei 16/2015, d'estandardització dels règims d'intervenció mínima de la posada en marxa d'un establiment que realitza una activitat econòmica, així com la resta de serveis i instruments que han de facilitar el treball de l'administració i que en beneficiarà a les empreses i els terminis establerts per la legalització d'una activitat.
- En el nivell reglamentari, la normativa afectarà el Decret 106/2008. En aquest sentit, s'està considerant la possibilitat de derogar aquest decret i adoptar una nova norma reglamentària que

plasmí la relació de l'Oficina de Gestió Empresarial amb els empresaris i que desenvolupi els instruments previstos amb rang legal per facilitar l'activitat econòmica.

- En el nivell local i reglamentari, s'afectarà el conjunt d'ordenances municipals que hagin regulat els règims d'intervenció de les activitats que fins ara no estaven regulades per la Llei 16/2015 ni per altra norma amb rang de llei.

c) Conclusions

Es considera que el present avantprojecte de llei compleix amb els criteris de simplificació administrativa i amb l'Acord GOV/63/2010, de 13 d'abril, pel qual s'aprova la Guia de Bones Pràctiques per a l'elaboració i revisió de normativa amb incidència en l'activitat econòmica, atès que les mesures que preveu aquest avantprojecte normatiu són el menys restrictives possibles de l'activitat econòmica, i alhora són proporcionades i adequades a les finalitats que es volen assolir.

2.D. Informe d'impacte de gènere

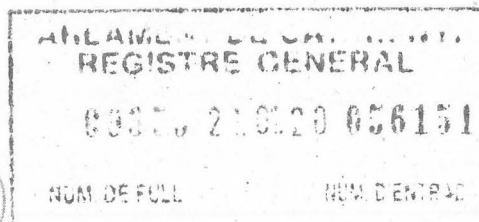
No es detecta un ús androcèntric del llenguatge i no s'utilitzen termes que comportin discriminacions per raó de gènere. D'acord amb l'article 3 de la Llei 11/1989, del 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de les Dones, modificada per la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, es sol·licitarà informe a l'Institut Català de les Dones i s'adjuntarà a l'expedient.

3) Comparació de les opcions de regulació considerades

Sense perjudici de l'avaluació de càrregues administratives que s'adjunta, i que aporta l'evidència sobre els aspectes indicats, s'estima que la iniciativa legislativa preferida respecta els principis de bona regulació i considera que és millor que l'opció de "no fer res". Així doncs, aquesta alternativa es considera viable per solucionar els problemes detectats i la més adequada per abordar els objectius de la intervenció, en la mesura que ha d'afavorir la transparència, el coneixement i l'estat de tramitació des d'un únic espai –l'àrea privada de l'empresa- de tots els procediments relacionats amb una activitat i un mateix establiment, amb independència de l'administració que sigui competent; possibilitant així, que l'empresari des d'aquest espai únic pugui fer totes les gestions, inclòs el pagament, necessàries per la desenvolupament de la seva activitat i que afecta a la seva relació amb la totalitat de l'Administració (estatal, regional i municipal).

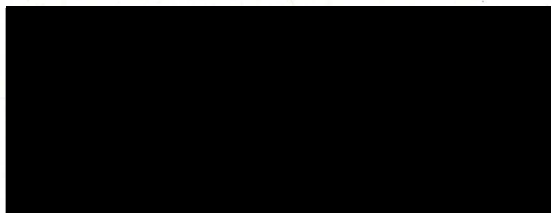
A més, la tramitació unificada ha de produir una reducció de les càrregues administratives que suporten els empresaris en l'inici de l'activitat i facilitar la creació de nous negocis.

Finalment, la determinació de noves activitats econòmiques no previstes als annexos de la Llei 16/2015 i la clarificació dels preceptes per facilitar el seu compliment, han de suposar una reducció de costos derivats de la inspecció i sanció respecte l'opció de "no fer res".

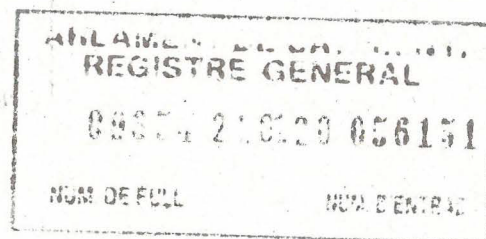

4) Implementació, seguiment i avaluació de la norma

La implementació, el seguiment i l'avaluació de la norma correspondrà a l'Oficina de Gestió Empresarial adscrita a la Secretaria General del Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya.

Gerent de l'Oficina de Gestió Empresarial

Annex 1. Test de pimes

Annex 2. Quantificació de les càrregues administratives

